Preces post Missam.

Ant. Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Ant. in Festis duplicibus tantum duplicatur: et temp. Pasch. additur in fine Allelúja.

Canticum trium Puerorum.
Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino: benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dño: benedícite fílii hóminum Dño.

Benedícat Israël Dóminum: laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus et ánimæ justórum Dómino: benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Anánia, Azaría, Mísaël Dómino: laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius: ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

**** Oratio S. Thomæ Aquinatis ad Patrem æternum.**

Grátias tibi ago Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus,

qui me peccatórem indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi; et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio: contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio: mótuum meórum, tam carnálium, quam spirituálium, perfécta quietátio: in te uno ac vero Deo firma adhæsio: atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo, et Spíritu Sancto, Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gaúdium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

**** Oratio S. Bonaventuræ ad Jesum Christum.**

Transfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque, et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui, te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem, et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis: te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ: te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei: te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum

facilitáte et affléctu, cum perseveántia usque in finem: et tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gaúdium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, refféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesaúrus meus, in quo fixa, et firma, et immobíliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

Anima Christi.

Anima Christi, sanctífica me. Corpus Christi, salva me. Sanguis Christi, inébria me. Aqua láteris Christi, lava me. Pássio Christi, confórta me. O bone Jesu, exaúdi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum sanctis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad Jesum.

Obsecro te dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi

virtus, qua múniar, prótegar atque defénder: vúlnera tua sint mihi cibus potúsque quibus pascar, inébrier atque delécter; aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi refféctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

** Orationes
S. Alfonsi Mariæ de Ligorio Episcopi
singulis hebdomadæ diebus distributæ.

Die Dominica.

Amantíssime Jesu, Redémptor, et Deus, adóro te præséntem in péctore meo sub speciébus panis et vini, quibus factus es cibus et potus ánimæ meæ. Sit infiníte benedíctus advéntus tuus ad ánimam meam, Deus meus, et pro tanto benefício tibi ex íntimo corde grátias ago, et dóleo eo quod digne tibi grates repéndere non váleo. Et quasnam dignas gratiárum actiónes habére posset húmilis víllicus, si rústica in domo sua ab ipso suo rege se visitátum vidéret, nisi ad illíus pedes procúmbere, et tácito admirári et laudáre

tantam dignatiónem? Prócido ergo coram te, o Rex divíne, o Jesu dulcíssime, teque adóro ex abýsso vilitátis meæ. Conjúngo adoratiónem meam adoratióni, quam tibi præstitit beatíssima Virgo María, quando in úterum suum sacrosánctum te recépit, et quo ipsa te amávit amóre, eódem te prósequi vellem. O Redémptor amábilis, tu hódie verbis meis obédiens, de cœlo in manus meas descendísti: et ego? eheu! quóties præcéptis tuis inobédiens, te, ingráto ánimo, sprevi, et grátiam et amórem tuum rejéci! O bone Jesu, meórum véniam delictórum jam te mihi tribuísse confído; quod si culpa mea nondum mihi pepercísti, modo, quæso, ignósce mihi, o Bónitas infiníta, nam te offendísse toto corde me pœnitet. Utinam, o Jesu, te semper amavíssem! A die saltem quo primam missam celebrávi, únice pro te amóre flagráre debuíssem. Tu ex míllibus me in sacerdótem et amícum tuum elegísti, quid ultra fácere debuísti, ut a me diligeréris? Sed grátias ago tibi quia tempus mihi præstas agéndi, quod fácere omísi. Ex toto corde meo te amáre volo.

Nullum affléctum in corde meo admíttere volo nisi pro te, qui me tantis benefíciis ad te redamándum obstrinxísti. Deus meus et ómnia. O Deus meus, quid mihi divítiæ! quid honóres! quid mundi voluptátes! tu ómnia mihi es. Tu solus eris deínceps únicum bonum, únicus amor meus. Dicam tibi cum sancto Paulíno: Sibi hábeant divítias suas dívites, regna sua reges; mihi Christus glória et regnum est. Fruántur reges, ac dívites terræ, regnis suis, suísque divítiis, tu, o bone Jesu, divítiæ meæ et regnum meum mihi solus eris. O Pater ætérne, per amórem hujus Fílii tui, quem hódie tibi óbtuli, et in cor meum recépi, da quæso, mihi sanctam perseverántiam in grátia tua, et donum tui sancti amóris. Tibi étiam comméndo propínquos meos, amícos et inimícos; ánimas item purgatórii, omnésque peccatóres. — O Mater mea, María sanctíssima, ímpetra mihi sanctam perseverántiam et Jesu Christi amórem.

Feria Secunda.

O Bónitas infiníta! O cáritas infiníta! Deus mihi se totum dedit,

factus est totus meus! Anima mea, cóllige omnes afféctus tuos, teque íntime conjúnge Dómino tuo, qui dédita ópera ad te venit, ut conjungátur tibi et redamétur a te.

O Redémptor amábilis, ampléctor te, amor et vita mea, me tibi conjúngo, noli me despícere. Hei mihi! tempus erat vitæ meæ, quo te rejéci ex ánima mea, et me separávi a te; sed in pósterum vitam meam míllies pónere pótius volo, quam íterum amíttere te, summum Bonum meum. Oblivíscere, Dómine, ómnium injuriárum, quibus te afféci, et mihi míserátus ignósce; toto corde me illárum pœnitet, et præ dolóre mori vellem. Quamvis autem in te peccáverim, mihi præcipis, ut amem te: Díliges Dóminum Deum tuum, ex toto corde tuo. Oh, Dómine mi, quis ego sum ut a me díligi cúpias? Quóniam hoc desíderas, amóre te prósequi volo. Tu pro me mortem subíre voluísti, et carnes tuas in cibum mihi dedísti, ego ómnia relínquo, ómnibus valedíco, et te solum, amantíssime Salvátor, ampléctor. Quis me separábit a caritáte Christi? O Redémptor amábilis, et quem álium dilígere

volo, nisi te, qui es infiníta bónitas, et infiníto amóre dignus? Quid mihi est in cœlo? et a te quid vólui super terram? Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum. Profécto quidem, Deus meus, et úbinam sive in cœlo, sive in terra bonum te majus invenire possum, vel qui magis quam tu me diléxerit? Advéniat regnum tuum. Oh! bone Jesu, sume, precor, hoc mane totíus cordis mei domínium, illud ego tibi totum præbeo. Tu illud semper ac totum pósside, et omnes afféctus, qui non sunt ad te, ab eo repélle. Te solum in partem meam, et in meas divítias éligo: Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in ætérnum. Da, ut semper illud sancti Ignátii a Loyóla in ore hábeam, et petam: Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis. Da mihi amórem et grátiam tuam, fac vidélicet ut amem te, et amer a te, et dives sum satis, nec ámplius ultra desídero, nec áliud quæro. Verúmtamen tu scis infirmitátem meam, et quam sæpe tibi infidélis exstíterim; ádjuva ergo me grátia tua, nec umquam permíttas me separári ab amóre tuo sancto.

Ne permíttas me separári a te. Hoc nunc tibi dico, sempérque dícere volo, et idípsum, tríbue, ut repétere tibi semper queam: Ne permíttas, ne permíttas me separári a te.

O Virgo sanctíssima, spes mea, María, ímpetra mihi a Deo hanc dúplicem grátiam: sanctam perseveránтiam et sanctum amórem; nihil ámplius a te peto.

Feria Tertia.

Ah! Dómine mi, quómodo pótui te multóties offéndere, sciens quod peccándo tibi summe displicébam? Per mérita, quæso, passiónis tuæ ignósce mihi, et vínculo amóris tui me tibi obstrínge, non te séparet a me fœtor culpárum meárum. Fac ut magis ac magis tuam bonitátem et amórem, qui tibi debétur, et caritátem, qua me dilexísti, semper agnóscam.

Cúpio, bone Jesu, me totum pro te devovére, qui temetípsum pro me in sacrifícium offérre voluísti. Tu innúmeris caritátis arguméntis me tibi obstrinxísti; ne, quæso, permíttas me umquam separári a te. Amo te, Deus meus, teque semper dilígere

volo. Et quómodo a te disjúnctus, et sine grátia tua vívere pótero, cum amórem tuum cognóverim? — Grátias ago tibi quia me pertulísti quando sine grátia tua vivébam, et quia tempus adhuc mihi præstas amándi te. Si tunc mihi supervenísset intéritus, te ámplius amáre non possem. Quóniam vero adhuc te dilígere possum, ómnibus víribus te amáre volo, dulcíssime Jesu, tibíque in ómnibus placére perópto. Díligo te, o Bónitas infiníta, amo te plus quam me; et quia amo te, dono tibi corpus meum, ánimam meam, ac totam voluntátem meam. Fac Dómine, et dispóne de me juxta beneplácitum tuum, in ómnibus me tibi subjício. Dúmmodo mihi concédas ut semper díligam te, nihil áliud posco. Terréna bona da voléntibus illa; non áliud ego desídero, nihílque peto, nisi perseveránтiam in grátia tua, et sanctum amórem tuum.

Innixus ego, o Pater ætérne, Fílii tui promíssis: Amen, amen dico vobis, si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis (Joañ. XVI, 23), in nómine Jesu Christi peto a te sanctam perseveránтiam, et grátiam

amándi te ex toto corde meo, perfécte faciéndo deínceps voluntátem tuam. O Jesu, tu pro me víctima factus es, et mihi teípsum dedísti, ut tradam tibi meípsum, tibíque ímmolem voluntátem meam; inquis enim: Præbe, fili mi, cor tuum mihi (Prov. XXIII, 26). Ecce cor meum, Dómine, ecce cor meum, et ánimam meam, quam tibi dono, et omníno pro te devóveo. Verum tu scis Dómine infirmitátem meam: succúrre mihi; ne permíttas me hanc voluntátem meam a te retráhere ad peccándum in te. Mínime: noli hoc permíttere; da ut semper díligam te, fac ut ámem te quantum Sacérdos te dilígere debet; et quemádmodum Fílius tuus in cruce móriens dícere pótuit: Consummátum est, ita in morte mea dícere váleam, quod ex hac die mandáta tua custodívi. Præsta, ut in ómnibus tentatiónibus, et perículis in te peccándi semper ad te recúrram, et auxílium tuum per mérita Jesu Christi imploráre non omíttam.

O María sanctíssima, quæ ómnia potes apud Deum, ímpetra mihi hanc grátiam, ut in tentatiónibus semper ad Deum, et ad te confúgiam.

Feria Quarta.

O mi Jesu, vídeo quanta operátus et passus es, ut mihi necessitátem impóneres amándi te, et ego tam ingrátum me tibi probávi? Quóties pro vili delectatióne et desidério nequam, tuam grátiam commutávi, et amísi te, o Deus ánimæ meæ! Creaturárum benefícia grata memória sum prosequútus, tibi soli me ingrátum præbui. Ignósce mihi, Deus meus: dóleo ejúsmodi ingráti ánimi crimen, et toto corde me pœnitet, et véniam a te spero cum sis infiníta bónitas. Si tu bónitas infiníta non esses, mihi desperándum foret, nec ámplius misericórdiam tuam imploráre audérem.

Tibi sint grates, amor meus, quia ad infernum, quem promérui, non me damnásti, et tanto témpore me sustinuísti. Sola quidem patiéntia tua in me, Deus meus, ad amándum te trahere me debéret. Quis umquam me toleráre potuísset, nisi tu, qui es infinítæ misericórdiæ Deus? Jámdiu est, ex quo invítas me ad amándum te; nolo ámplius resístere amóri tuo; ecce me tibi totum dedo. Súfficit quantum in te peccávi, nunc te dilí-

gere volo. Amo te, o summum Bonum meum; díligo te, o Bónitas infiníta, amo te, Deus meus, qui es infiníto amóre dignus, et semper repétere volo in témpore et in ætérnitáte: amo te, amo te. — O Deus, et quot annos amísi, in quibus te dilígere et in amóre tuo prógredi potuíssem, et eos insúmpsi ad peccándum in te! At sanguis tuus, o Jesu, spes mea est. Numquam, spero, te amáre cessábo. Ignóro quantum mihi vivéndum súperest; resíduum tamen vitæ meæ sive breve sive longum sit, illud tibi totum cónsecro. Ad hunc finem háctenus exspectásti me. Volo quippe tibi complacére, volo te, amantíssime Dómine, semper amáre, teque solum dilígere volo. Quid mihi delíciæ! Quid divítiæ! Quid honóres! Tu solus, Deus meus, tu solus, solus es, et semper eris amor meus, et ómnia. Sed nihil possum, nisi tu ádjuves me grátia tua. Vúlnera quæso cor meum, inflámma illud sancto amóre tuo, tibíque totum conjúnge, et ita conjúnge, ut a te numquam separári possit. Tu amáre promisísti qui te díligit: Ego diligéntes me díligo. (Prov. VIII, 17.) Nunc amo te:

parce audáciæ meæ, ama tu étiam me, et ne permíttas me quidquam fácere, quod impédiat quóminus díligas me: Qui non díligit manet in morte. (I. Joann. III, 14.) Líbera me ab ista morte, qua impédiar quóminus amem te. Fac ut semper díligam te, ut semper tu queas amáre me; et sic diléctio nostra ætérna sit, nec inter me et te ámplius dissolvátur. Hoc præsta, Pater ætérne, per amórem Jesu Christi. Hoc ipsum concéde, jucundíssime Jesu, ob mérita tua, per quæ spero fore, ut te semper díligam et vicíssim a te semper díligar.

O María, Mater Dei, et mater mea, tu étiam deprecáre Jesum pro me.

Feria Quinta.

O Deus infinítæ majestátis, en proditórem ad pedes tuos, qui tam gráviter in te delíquit! Tu multóties pepercísti peccátis meis, et ego, spretis benefíciis et præsídiis, quibus me donásti, íterum te injúriis afféci. Céteri peccavérunt in ténebris, ego autem in luce. Sed audi vocem hujus fílii tui, quem modo tibi óbtuli, et qui nunc est in péctore meo, ipse pro me misericórdiam et véniam apud

te implórat. Parce mihi, o Bónitas infiníta, per amórem Jesu Christi, quia te offendísse toto corde me pœnitet.

Scio te libénter, Jesu Christi amóre, peccatóribus fíeri placábilem: Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum. (Coloss. I, 19-20.) Per amórem ígitur Jesu Christi, placáre tu étiam mihi. Ne projícias me a fácie tua quamvis id mérear; parce mihi, et muta cor meum. Cor mundum crea in me Deus. Hoc age ob honórem saltem tuum quóniam elegísti me in sacerdótem et minístrum ad offeréndum tibi ipsum Fílium tuum. Fac me vívere sicut decet sacerdótem. Da cor mihi, quo te sacérdos amáre debet. Exstíngue, precor, et déstrue in me tui amóris igne omnes terrénos afféctus. Fac ut gratum deínceps me tibi probem pro tantis beneficiis mihi collátis, et pro tanto amóre, quo amásti me. Si olim amicítiam tuam sprevi, nunc eam magis æstimo quam cuncta mundi regna, et beneplácitum tuum ómnibus divítiis ac cœli terræque antepóno. — O Pater mi, per Jesu Christi amórem ábstrahe me ab ómnibus rebus. Tu vis ut sacerdótes tui ab ómnibus, quæ

in mundo sunt, omníno segregáti sint, ac tibi soli, et opéribus glóriæ tuæ vivant: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. (Act. XIII, 2.) Scio quod étiam id a me requíris, et hoc fácere propóno, sed tu ádjuva me grátia tua. Trahe me totum ad te. In labóribus et in advérsis mihi patiéntiam et voluntátis conformatiónem tríbue. Da ut per amórem tuum meípsum mortíficem. Concéde mihi spíritum veræ humilitátis, quo gaúdeam me abjéctum et imperféctum reputári. Doce me fácere voluntátem tuam, et tum quod a me requíris índica mihi, id enim éxsequi volo. Récipe Deus meus ad amándum te peccatórem, qui háctenus nímium in te peccávit, sed nunc vere te dilígere vult, et esse tuus. O Deus ætérne, spero fore ut te amem in ætérnum. Et ídeo volo étiam in hac vita te multum amáre, ut multum te amáre váleam in ætérnitáte. Et quia amo te, ab ómnibus te cognósci et amári desídero; et ídeo Dómine, quóniam fecísti me sacerdótem tuum, fac ut pro te labórem, et salúti animárum incúmbam. Hæc ómnia spero per mé-

rita, o Christe Jesu, et per tuam intercessiónem, o mater mea María.

Feria Sexta.

O Jesu! et quómodo potuísti me ex míllibus in sacerdótem tuum elígere? Me, qui tóties tibi terga verti, et pro níhilo grátiam tuam sprevi? Amantíssime Dómine mi, dóleo ex tota ánima mea de peccátis meis. Dícito mihi, remisísti ne peccáta mea? Spero quidem. Fuísti quippe Redémptor meus non semel tantum, sed quóties mihi pepercísti. Ah, Salvátor mi, útinam numquam te offendíssem! Fac, óbsecro, me audíre quod Magdalénæ dixísti: Remittúntur tibi peccáta tua. Fac ut séntiam me in grátiam tuam jam esse recéptum donans mihi magnum dolórem de peccátis meis. — In manus tuas comméndo spíritum meum; redemísti me Dómine Deus veritátis. Oh! divinissime Pastor, tu de cœlo descendísti ad inveniéndum me, pérditam ovem, et pro me quotídie super altáre descéndis; posuísti vitam tuam ut salvum me fáceres: ne derelínquas me. In manus tuas comméndo ánimam meam, súscipe cleménter eam, et ne permíttas umquam separári a te. —

Tu pro me totum Sánguinem tuum fudísti; Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso Sánguine redemísti. Nunc es advocátus meus, non vero judex; véniam pro me apud Patrem tuum ímpetra; óbtine mihi lumen et virtútem amándi te ex tota ánima mea. Da resíduum vitæ meæ sic transígere ut, quum te júdicem aspéxero, mihi te placátum vídeam.

Regna, quæso, amóre tuo in corde meo, fac ut sim totus tuus; et ídeo, Salvátor amábilis, mémorem me fac semper amóris, quo me dilexísti, et quanta operátus et passus es, ut me salváres, et amaréris a me. Ad hoc me sacerdótem fecísti, ut nihil díligam præter te. — Jesu mi, volo quippe tibi complacére; ego díligo te, et nihil áliud dilígere volo præter te. — Fac me húmilem et patiéntem in labóribus hujus vitæ, mansuétum in humiliatiónibus, a terrénis delíciis abhorréntem, et a creatúris abstráctum, et præsta ut a corde meo ejíciam omnes afféctus, qui non sunt ad te. Hæc ómnia a te implóro, et spero per mérita passiónis tuæ. O Jesu jucundíssime, amábilis Jesu, o bone Jesu exaúdi me.

O mater mea, et spes mea, María, tu quoque exaúdi me, et ora Jesum pro me.

Sabbato.

Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus. (I. Reg. III, 10.)

O Jesu amantíssime, tu venísti étiam hoc mane ad visitándam ánimam meam, ex íntimo corde tibi grátias ago. Quóniam venísti ad me, lóquere, quæso, et dícito mihi quid velis a me quia ómnia fácere volo. Non méreo quod ultra mihi loquáris, eo quod vocem tuam audíre persæpe recusávi, qua me vocábas ad amórem tuum, et ingrátus tibi terga verti. Verum de peccátis meis jam pœniténtiam egi, nunc íterum me illórum pœnitet, et véniam a te jam obtinuísse confído. Dic ergo mihi quid me vis fácere, sum enim parátus ad ómnia. — Utinam, Deus meus, te semper amássem. Hei mihi! quot annos amísi! At Sanguis tuus, et promissiónes tuæ spem mihi áfferunt reparándi tempus amíssum, te solum deínceps amándo, tibíque placéndo. — Amo te Redémptor meus, amo te Deus meus, ad nihil aspíro nisi ad

amándum te ex toto corde meo, et ad vitam ipsam ponéndam pro amóre tui, qui amóre mei mortem subíre voluísti. Amóre amóris tui, dicam tibi cum sancto Francísco, móriar, qui amóre amóris mei dignátus es mori. Tu Jesu mihi totum teípsum dedísti; dedísti tuum Sánguinem, vitam, omnes sudóres tuos, ómnia mérita tua; plus dare non habuísti: ego me totum tibi dono; dono tibi omnes delectatiónes meas, omnes sæculi delícias, corpus meum, ánimam, voluntátem; plus tibi dare non hábeo; si plus habérem, plus tibi darem. Jucundíssime Jesu, tu mihi súfficis. — Fac tamen Dómine, ut sim tibi fidélis; ne permíttas me, mutáta voluntáte, derelínquere te. Spero per mérita passiónis tuæ, Salvátor mi, id mihi numquam obventúrum. Tu dixísti: Nullus sperávit in Dómino, et confúsus est. (Eccli. II. 11.) Tota ígitur fidúcia dícere possum et ego: In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum. Spero, o Deus ánimæ meæ, et semper volo speráre, numquam confusiónem passúrum vidéndi me separátum a te. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum.

(Ps. 30. 2.) — Deus meus, tu omnípotens es, éffice me sanctum. Fac ut multum díligam te, fac ut nihil prætermíttam, quod redúndet in glóriam tuam, et ómnia vincam ut tibi compláceam. O me beátum, si ómnia perdam, ut solum te, et amórem tuum invéniam! Ad hunc finem vitam tribuísti mihi, fac ut eam opéribus glóriæ tuæ omníno impéndam. Non méreor benefícia, sed pœnas; ídeo déprecor te, ut púnias me sicut vis, dúmmodo grátiam tuam non aúferas a me. Sine mensúra amásti me, o cáritas infiníta, o infiníta bónitas, sic amo et amábo te. O volúntas Dei! tu es amor meus. O Jesu mi! tu mórtuus es pro me, útinam ego étiam mori possem pro te, et morte mea effícere ut omnes ament te. O bónitas infiníta, et infiníte amábilis! ego te máximi fácio, et super ómnia díligo te.

O María! trahe me ad Deum; da mihi fidúciam in te, et fac ut semper ad te confúgiam; intercessióne tua sanctum me réddere debes: ita spero.

Indulgentia 100 dierum pro unaquaque ex præcedentibus S. Alfonsi Orationibus si stata die recitetur.

(S. C. Indulg. die 20. Dec. 1884.)

Oblatio sui.

Indulg. 300 dierum semel in die. (26. Maji 1883.)

Súscipe Dómine univérsam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum, atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo, vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio dicenda ante imaginem Ss. Crucifixi.

Indulgentia plenaria, quin necesse sit Ecclesiam visitare, dummodo oretur per aliquod temporis spatium ad mentem Summi Pontificis. (Confirm. 31. Julii 1858).

En ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo, ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pœniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere: dum magno ánimi affectu

et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero, ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat tuo David Prophéta de te, o bone Jesu: Fodérunt manus meas et pedes meos: Dinumeravérunt ómnia ossa mea. (Ps. xxi, 17 et 18.)

**Rhythmus S. Thomæ Aquinatis ad Sacram Eucharistiam.

Indulgentia 100 dierum. (20. Dec. 1884.)

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius:
Nil hoc verbo veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas;
At hic latet simul et humánitas:
Ambo tamen credens, atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini:

Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine:
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc aspício,
Oro, fiat illud, quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ. Amen.

**Oratio ad B. V. Mariam.

Indulgentia 100 dierum. (20. Dec. 1884.)

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cujus aspéctu lætabáris, et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto, et óffero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctissimæque Trinitáti in suprémum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis, totiúsque mundi necessitátibus offeréndum. Rogo ergo te piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum

007191

meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac déinque grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Joseph.

Indulg. 100 dierum. (Pius IX. 4. Febr. 1877.)

Vírginum Custos, et Pater, sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo Vírginum María commíssa fuit: Te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde, et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctos.

O beáti Spíritus Angélici, qui huic treméndo Mystério cum summa reveréntia, et amóre semper adstátis, et vos, o Sancti Dei omnes, ecce Dóminum vestrum, quem vos in hoc mundo toto corde dilexístis, quemque vos, o Angeli Sancti, in terra natum adorástis, eúmdem ego in Ss. Sacraménto a me suscéptum vobis ómnibus, et síngulis óffero amándum, necnon ad majórem Dei glóriam, et in augméntum vestri gaúdii, et Sanctíssimæ Trinitáti præsentándum, et pro meis totiúsque Ecclésiæ necessitátibus offeréndum exhíbeo: rogans, ut précibus vestris, véniam nobis delictórum nostrórum impetrétis, robur in tentatiónibus, in afflictiónibus subsídium, in vita nostra grátiam, ac sanctam in morte perseveránti am, ut fine bono consummáti Deum deórum videámus, laudémus et amémus vobíscum, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Invocationes et Petitiones.

Indulgentia 300 dierum semel in die, orando etiam per aliquod temporis spatium juxta mentem summi Pontificis; et plenaria semel in mense, in uno ex ultimis tribus mensis diebus. (3. Mart. 1827.)

O Pater, o Fili, o Sancte Spíritus! O sanctíssima Trínitas! O Jesu! O María! Angeli benedícti, Sancti, Sanctæque omnes Paradísi, has mihi grátias impetráte, quas per Jesu Christi pretiósum sánguinem implóro:

1. Dei voluntátem semper adimplére.

2. In unióne illíus semper permanére.

3. Solum Deum semper atténdere.
4. Solum Deum dilígere.
5. Omnia propter Deum ágere.
6. Solam Dei glóriam quærere.
7. Ad sanctitátem solum propter Deum téndere.
8. Nihilitátem meam radícitus agnóscere.
9. Dei voluntátem semper inquírere.
10. *(Petatur aliqua gratia specialis juxta proprias necessitates.)*

María sanctíssima, pretiósum Sánguinem Jesu Christi ætérno Patri ófferas, quæso, pro salúte ánimæ meæ, pro animábus in purgatório deténtis, pro sanctæ Ecclésiæ necessitátibus, pro peccatórum conversióne, ac dénique pro univérso mundo.

Hic dicuntur 3 *Glória Patri* ad Jesu Christi pretiosum Sanguinem; semel *Ave María* ad perdolentem Virginem; et semel *Réquiem ætérnam* pro Defunctis.

Aliæ Orationes

post Missam dicendæ ad libitum Sacerdotis.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, Conservátor animárum, mundíque Redémptor, me fámulum tuum ante

majestátem tuam prostrátum benignissime réspice, et sacrifícium, quod in honórem nóminis tui pro salúte fidélium tam vivórum, quam étiam defunctórum, et pro peccátis et offensiónibus meis óbtuli, piíssime súscipe, iram tuam a me rémove, grátiam et misericórdiam mihi concéde, jánuam paradísi mihi pande, ab ómnibus malis me poténter éripe, et quidquid próprio commísi reátu cleménter indúlge. Et sic in hoc sæculo in præcéptis tuis fac me perseveráre, ut dignus electórum gregi populári efficiar, te præstánte, Deus meus, cujus nomen benedíctum, honor atque regnum pérmanet in sæcula sæculórum. Amen.

Oratio S. Joannis Chrysostomi.

Grátias tibi agimus, clementíssime Dominátor, Redémptor animárum nostrárum, quóniam et præsénti hac die cœléstibus et immortálibus mystériis nos dignos fecísti. Tu dírige viam nostram; serva nos in timóre tuo; tuére vitam nostram; gressus nostros firma oratiónibus et intercessiónibus sanctæ et gloriósæ Dei Genitrícis et semper Vírginis Maríæ. Exaltáre

super cœlos, Deus, et super omnem terram glória tua nunc et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

Ineffábilem misericórdiam tuam, Dómine Jesu Christe, humíliter exóro, ut hoc Sacraméntum Córporis et Sánguinis tui, quod indígnus suscépi, sit mihi purgátio scélerum, sit fortitúdo fragílium, sit contra mundi perícula firmaméntum, sit impetrátio véniæ, sit stabiliméntum grátiæ, sit medicína vitæ; sit memória tuæ Passiónis, sit contra debilitátem foméntum; sit viáticum meæ peregrinatiónis. Eúntem me condúcat, errántem me redúcat, reverténtem me suscípiat, titubántem me téneat, cadéntem me érigat, et perseveránte me in glóriam introdúcat. O altíssime Deus, beatíssima præséntia Córporis et Sánguinis tui, sic immútet palátum cordis mei, ut, præter te, nullam unquam séntiat dulcédinem, nullam amet pulchritúdinem, nullam desíderet consolatiónem, nullum quærat illícitum amórem, nullam admíttat unquam delectatiónem, nullum curet honórem, nullam tímeat crudelitátem. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

Concéde mihi, quæso, omnípotens et miséricors Deus, quæ tibi plácita sunt, ardénter concupíscere, prudénter investigáre, veráciter agnóscere, et perfécte adimplére. Ad laudem et glóriam Nóminis tui, órdina Statum meum: et quod a me requíris ut fáciam, tríbue ut sciam, possim, et velim; et da éxsequi, ut opórtet, et éxpedit salúti ánimæ meæ.

Via mihi, quæso, ad te sit tuta, recta et consummáta, non defíciens inter próspera et advérsa; ut in illis non extóllar, et in istis non déprimar. In prósperis grátias tibi réferam. De nullo gaúdeam, vel dóleam, nisi quod promóveat ad te, vel quod abdúcat a te. Nulli placére áppetam, vel displicére tímeam, nisi tibi. Omnia in caritáte da fácere; et quod ad cultum tuum non pértinet, quasi mórtuum reputáre.

Viléscant mihi ómnia transitória propter te, et cara sint mihi ómnia tua, et tu, Deus meus, plusquam ómnia. Deléctet me omnis labor, qui est pro te; et tædiósa sit mihi omnis quies, quæ non est in te. Frequénter et fervénter da mihi, dulcíssime

Dómine, cor meum ad te dirígere, et defectiónem meam, cum emendatiónis propósito, doléndo pensáre.

Fac me, Deus meus, húmilem sine fictióne, hílarem sine dissolutióne, tristem sine dejectióne, matúrum sine gravitáte, ágilem sine levitáte, verácem sine duplicitáte, timéntem sine desperatióne, in te sperántem sine præsumptióne, castum sine corruptióne, próximum corrípere sine indignatióne, ipsúmque ædificáre verbo et exémplo sine elatióne, obediéntem sine contradictióne, patiéntem sine murmuratióne.

Da mihi, dulcíssime Jesu, cor pérvigil, quod nulla a te abdúcat curiósa cogitátio: da immóbile, quod nulla deórsum trahat indígna affféctio: da invíctum, quod nulla fátiget tribulátio: da líberum, quod nulla sibi víndicet violénta delectátio: et da rectum, quod nulla seórsum oblíquet sinístra inténtio.

Largíre mihi, dulcíssime Deus meus, intelléctum te cognoscéntem, diligéntiam te quæréntem, sapiéntiam te inveniéntem, conversatiónem tibi placéntem, perseveránti am te dúlciter et fiduciáliter exspectántem, fidúciam te

felíciter amplecténtem. Da tuis pœnis confígi per pœniténtiam, tuis benefíciis uti in vita per grátiam, et tandem tuis gaúdiis in pátria frui per glóriam. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Pro tota Ecclesia.

Sanctífica, o piíssime Pater, Eccléssiam tuam, aufer ab ea ómnia scándala et schísmata, ut fiat unum oviíle, et unus Pastor: effúnde misericórdiam tuam in gentes, quæ te non novérunt, et illúmina corda illárum, ut te cognóscant et ament; díssipa consília impiórum, ne regno tuo offíciant et propagatióni glóriæ tuæ: da summo Pontífici, Prælátis, Ordínibus Ecclesiásticis, ac ómnibus Religiósis tuum amórem, et ut suo offício rite fungántur; Imperatóri, Régibus, Princípibus, cunctísque Magistrátibus sapiéntiam, qua justítiam fidéliter adminístrent, pacémque sequántur, ac pópulo tuo tuam benedictiónem; tríbue agonizántibus veram contritiónem, tuúmque amórem, peccatóribus véniam, ac veram emendatiónem, inimícis meis tuam caritátem, ac dul-

cédinem, amícis, benefactóribus, consanguíneis tuam dilectiónem: huic Congregatióni bona spirituália et temporália, nosque, et ómnia nostra dírige, ut cultus tuus hic semper vígeat et persevéret; animábus in Purgatório deténtis, illis máxime, quæ suffrágiis nostris índigent, vel quibus sum obligátus, réquiem sempitérnam, ac beátam tui fruitiónem.

Oblatio sacrificii peracti.

O Dómine Jesu Christe, in memóriam imménsæ tuæ caritátis, qua propter me natus, passus, crucifíxus et mórtuus es, óffero tibi hujus Missæ et ómnium Missárum, quæ in toto mundo fiunt, Hóstiam sacrosáncti Córporis et Sánguinis tui, óbsecrans per víscera misericórdiæ tuæ, ut suscípias et Patri tuo ófferas, in ea virtúte, qua illi in Cruce móriens, Spíritum tuum tradidísti: ut vivis tuam grátiam, et defúnctis réquiem, et ómnibus nobis misericórdiam, vitámque largiáris sempitérnam. Singulári-ter tamen oro pro *N. N.* Noli me propter peccáta mea damnáre, Dómine Jesu; sed per hanc perceptiónem Redemptiónis nostræ, ab ira tua et

a peccátis me liberáre dignéris. Et præsta, Salutáris meus, ut cum frequentatióne Mystérii tui, crescat meæ salútis efféctus. Obsecro te, ut mihi sit cibus, qui me confórtet, nútriat et prótegat. Da mihi grátiam, ut hujus Sacraménti percéptio, sit mihi nunc, et in morte plena reconciliátio, plena peccatórum purgátio, et ad vitam ætérnam introdúctio. Amen.

Oratio ad Beatam Virginem.

O sacratíssima, o sereníssima et ínclyta Virgo María, Mater Dómini nostri Jesu Christi, Regína cœli et terræ, quæ eúmdem Creatórem ómnium creaturárum in tuo sancto útero digna fuísti portáre, cujus idem veracíssimum corpus et sánguinem ego indígnus súmere præsúmpsi; rogo te per virgináles humilitátem tuam et per passiónem et mortem ejúsdem Fílii tui, ut apud ipsum pro me mísero peccatóre intercédere dignéris, ut quidquid in ejus sacrificatióne benedictíssima ignoránter, negligénter, vel incaúte commísi, aut étiam omísi, tuis sanctíssimis précibus mihi dignétur indulgére. Amen.